

רעפ 16425-01-26 - פלוני נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ברע"פ 16425-01-26

לפני: כבוד השופטת דפנה ברק-ארז

המבקש: פלוני
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט
המחוזי בירושלים מיום 6.1.2026 בעמ"י
16212-01-26 ובעמ"י 16155-01-26 שניתנה
על-ידי כבוד השופטת ת' בר-אשר
בשם המבקש: עו"ד מיאדה סואעד

החלטה (עם נימוקים)

1. בפני בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 6.1.2026 (עמ"י 16212-01-26 ועמ"י 16155-01-26, השופטת ת' בר-אשר). בית המשפט המחוזי קיבל ערר שהגישה המדינה ודחה ערר שהגיש המבקש על החלטתו של בית משפט השלום בירושלים מיום 6.1.2026 (מ"י 3932-01-26, השופט א' ארליך).

2. כבר עתה יצוין כי אתמול, יום 6.1.2026, לקרא שעה 21:00, הונחה על שולחני בקשת רשות הערר על החלטה זו. בסמוך לכך קבעתי כי דין הבקשה להידחות וכי נוכח סד הזמנים נימוקי ההחלטה יינתנו בהמשך. כך אני עושה כעת.

3. המבקש נעצר ביום 3.1.2026 בחשד לביצוע עבירות אלימות בבת זוגו, בעקבות תלונה שהגישה. על-פי החשד, ביום 31.12.2025 המבקש תקף את בת זוגו ההרה ואיים עליה, כך שלבסוף היא פונתה לטיפול רפואי כשעל גופה סימני חבלה.

4. ביום 4.1.2026 הורה בית משפט השלום על מעצרו של המבקש לצרכי חקירה לפי סעיף 13 לחוק

סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. זאת, נוכח חשד סביר שהמבקש ביצע את המיוחס לו, וכי מסוכנותו כלפי בת זוגו ברורה. בית משפט השלום הדגיש כי פעולות חקירה שהוצגו לו הן בנות שיבוש. על כן, מעצרו של המבקש הוארך עד ליום 6.1.2026 בשעה 10:00.

5. ביום 6.1.2026 התקיים דיון המשך בבית משפט השלום בעניין זה. מבלי לפרט, המבקש היה אמור להשתתף בדיון באמצעות היוועדות חזותית, אלא שקשיים טכניים שיבשו את האפשרות לקיים את הדיון בדרך זו. כאשר הדבר לא הסתייע גם לאחר שהות נוספת, עתר בא-כוחו של המבקש לשחררו. מנגד, נציג המדינה חזר על בקשת המעצר והציג מזכר שהתייחס לקושי הטכני בהעלאת המבקש לדיון.

6. בהחלטה הנזכרת בפתח הדברים בית משפט השלום הורה, בהסכמת בא-כוחו של המבקש, על שחרורו לחלופת מעצר בתנאים. בית משפט השלום הטעים כי אף מבלי להידרש לסיבות שמנעו את נוכחותו של המבקש בדיון, חלפו קרוב לשעתיים מאז הסתיים מעצרו החוקי. על כן, נקבע כי המבקש ישוחרר למעצר בית, ונאסר עליו ליצור קשר עם המתלוננת ועם מעורבים נוספים. לבקשת בא-כוח המדינה, וחרף התנגדות בא-כוחו של המבקש, ניתן עיכוב ביצוע לצורך בחינת הגשתו של ערר.

7. בהמשך לכך, הן המדינה והן המבקש הגישו עררים לבית המשפט המחוזי. המדינה בעררה הדגישה את חומרת המעשים המיוחסים למבקש, וטענה כי חרף הזמן שחלף לא היה מקום לשחררו מבלי להתייחס למסוכנות שעולה ממנו והחשש משיבוש פעולות החקירה. בנסיבות אלה המדינה ביקשה להורות על מעצרו של המבקש עד לקיומו של דיון המשך בעניינו. מנגד, המבקש כיוון את הערר מטעמו לעיכוב הביצוע של החלטת השחרור בעניינו. זאת, נוכח הטענה שמעצרו החוקי של המבקש הסתיים במועד הדיון, ומכאן שגם אין סמכות לעכב את שחרורו ללא נוכחותו.

8. כמצוין לעיל, לאחר שקיים דיון בעררים, בית המשפט המחוזי קיבל את ערר המדינה ודחה את הערר שהגיש המבקש. בהתחשב בסד הזמנים, ניתנה תחילה החלטה ללא נימוקים, ובהמשכו של הערב ניתנה החלטה מנומקת שבה הדגיש בית המשפט המחוזי כי לא היה מקום לשחרר את המבקש בנסיבות שנוצרו ומבלי שניתן משקל לאינטרס הציבורי שעל הכף. באשר לערר המבקש, הוסיף בית המשפט המחוזי כי לא נפל פגם בעיכוב הביצוע, וציין שזה התבקש בנוכחות בא-כוחו של המבקש ולאחר שנשמעה עמדתו. על כן נקבע דיון המשך בעניין הארכת המעצר ליום המחרת, 7.1.2026, בשעה 12:00.

9. בקשת רשות הערר שהוגשה כאמור בערבו של אותו יום מכוונה נגד החלטה זו והוגשה עוד קודם שניתנו נימוקיה. בעיקרו של דבר, נטען כי הותרתו של המבקש במעצר היא מנוגדת לדיון, וכך גם ההחלטה על מתן עיכוב ביצוע. לאחר שעייתי בבקשה ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות. כידוע, אמת המידה למתן רשות ערר ב"גלגול שלישי" היא מצמצמת, וזו תינתן במשורה אך במקרים שבהם מתעוררת שאלה עקרונית או כאשר מתקיימות נסיבות שיש בהן כדי להוביל לפגיעה בלתי מידתית בזכויותיו של חשוד או נאשם (ראו למשל: ברע"פ 34428-01-25 פחמאוי נ' מדינת

ישראל, פסקה 12 (30.1.2025); ברע"פ 57464-08-25 כחלון נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (2.9.2025). לא מצאתי כי עניינו של המבקש מעורר שאלה המצדיקה מתן רשות ערעור, בשים לב לכך שהחלטתו של בית המשפט המחוזי הייתה בעלת אופי קונקרטי ומתוחם, ובהתחשב בכך ש"שהייתו של אדם במעצר לא חוקי אינה מאיינת את סמכותו של בית המשפט לשקול את שאלת מעצרו ולהחליט בה לגופו של עניין" (ראו למשל: בש"פ 3718/22 אזולאי נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (1.6.2022)). אף לא מצאתי כי התעורר במקרה זה חשש לעיוות דין, בשים לב לחומרת החשדות שיוחסו למבקש ולכך שטרם התקבלה החלטה סופית בעניין הארכת מעצרו. הדברים אמורים גם במישור המעשי, בשים לב למועד דיון ההמשך שנקבע בעניין זה.

10. לא אוכל לסיים, כמובן, גם אם בשולי החלטתי, את החשיבות הנודעת להקפדה יתרה על כלל התנאים הנדרשים בדיוני הארכת מעצר, לרבות בהיבטים הטכניים.

11. טרם סיום, יוער כי עיון ב"נט המשפט" ערב החתימה על החלטה זו העלה כי בית משפט השלום הורה היום, על פי בקשתה של המדינה, על שחרורו של המבקש למעצר בית בתנאים מגבילים.

12. סוף דבר: בקשת רשות הערר נדחית.

ניתנה היום, י"ח טבת תשפ"ו (07 ינואר 2026).

דפנה ברק-ארז
שופטת